

S Ivanou v kabině, ve Šporku i na cestách

Při pohledu na seznam Ivaniny akademické a profesionální činnosti si člověk musí klást otázku, jak to ta Ivana může zvládat. Kdo Ivanu zná, zná i odpověď. Ivana je mimořádně pracovitá. Svědčí o tom i to, že většina emailů od ní – pracovních i osobních – byla odeslána kolem půlnoci, někdy spíš nad ránem. V souvislosti s Ivaninou pracovitostí je třeba zdůraznit i to, že její práce se vyznačuje soustavností, připraveností, profesionalitou a schopností čerpat z obrovského zásobníku zkušeností.

S Ivanou jsme se znaly z různých akcí, kde jsme spolu tlumočily, např. opakovaně na MFF Karlovy Vary. Na začátku devadesátých let jsem nastoupila na ÚTRL a staly jsme se kolegyněmi. Ivana si velice záhy uvědomila, že pro rozvoj oboru je naprosto zásadní spolupráce se zahraničními univerzitami a institucemi, mezi jinými i Společným tlumočnickým a konferenčním servisem Evropské komise. ÚTRL, hlavně díky Ivaně, postupně navázal spolupráci s pařížskou ESIT i ISIT, ženevskou ETI, ITI ve Štrasburku, později s Westminster University v Londýně, kodaňskou Copenhagen Business School a mnoha dalšími. Na většině těchto univerzit jsme buď společně nebo každá sama absolvovaly řadu odborných stáží, účastnily jsme se řady konferencí. Vždy jsem s respektem sledovala Ivaninu mimořádnou schopnost přednášet i diskutovat ve francouzštině, předsedat v různých sekcích a velmi rychle se orientovat v diskutovaných tématech. Ještě více jsem obdivovala její odvahu „provádět tyto úkony“ v angličtině. Ivana angličtinu nikdy nestudovala, a přitom byla schopná sledovat diskuse v tomto jazyce a často je i moderovat. Jako člověk pracující s jazykem si je jistě vědoma, že její angličtina není neposkvrněná, nicméně její reakce na ostatní účastníky hovořící anglicky byla vždy okamžitá a přesná.

Další Ivanina silná stránka je její ochota vyplňovat stohy různých formulářů, žádostí o granty a jiné „žrouty času“. Ivana si při tom často zanádá, někdy i pohrozí odchodem z Ústavu, nicméně všechno vždy odevzdá včas při použití jedině správné a důsledně vyžadované jazykové normy.

V roce 2014 jsme s Ivanou absolvovaly odborný pobyt na Univerzitě mezinárodních vztahů v Almaty v Kazachstánu. Ten pobyt byl spíš zajímavý než odborný. Společně jsme s hrůzou v očích absolvovaly několik jízd po městě v autě a v péči vysoce postavené akademické funkcionářky, která nás „měla na starosti“. Řídila strašně! Vyměňovaly jsme si zoufalé pohledy, když jsme si s hostitelkou připíjely kumysem nebo velbloudím keřem. Večer nás bavily břišní tanečnice a mě bolela záda. To všechno jsou zážitky, které bych neměla, kdyby se Ivana, která dostala z Almaty osobní pozvání, nerozhodla mě vzít s sebou. I v Almaty vedla většinu jednání Ivana – tentokrát brilantní ruštinou.

Všechny ty stáže, odborné pobyty, komise a konference nás sblížily. Ivana ve všech situacích obstála a těšila se respektu kolegů a kolegyně. Respektu se těší i v rámci Konsorcía EMCI, kterému několik let předsedala.

Od roku 1999 je Ivana vedoucí a hlavní organizátorkou kurzu Euromasters in Conference Interpreting. Tento kurz pořádaný ve spolupráci s Evropskou komisí a Evropským parlamentem byl původně akreditován MŠMT jako kurz rekvalifikační, od roku 2016 je akreditován jako specializace v rámci 2. ročníku navazujícího magisterského studia tlumočnictví. Za tímto poměrně suchým souvětím je třeba si představit dnes již desítky profesionálních tlumočnicků a tlumočnic, jejichž rekvalifikovaný profesionální vývoj jim umožnil uplatnit se v evropských institucích. Od roku 2016 i desítky studentů a studentek

ÚTRL, pro které výše zmíněná akreditace znamená možnost seznámit se s profesionálními tlumočníky a tlumočnicemi s obrovskými zkušenostmi z práce u evropských institucí a zúčastnit se i zahraničních stáží organizovaných v rámci EMCI. Za to všechno patří Ivaně obrovský dík.

Jana Rejšková

tlumočnice a vysokoškolská pedagožka

doi: 10.14712/24646830.2023.42